NAŘÍZENÍ,

o požadavcích na výstavbu v hlavním městě Praze
(pražské stavební předpisy)

Rada hlavního města Prahy se usnesla dne [bude doplněno] vydat podle § 44 odst. 2 zákonač. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů a § 152 odst. 2 ve spojení s § 333 odst. 3 zákona č. 283/2021 Sb., stavební zákon, ve znění pozdějších předpisů, toto nařízení:

ČÁST PRVNÍ
ÚVODNÍ USTANOVENÍ

§ 1
Předmět úpravy

(1) Toto nařízení stanoví požadavky na výstavbu v hlavním městě Praze, a to:

a) požadavky na vymezování pozemků,

b) požadavky na umisťování staveb a

c) technické požadavky na stavby,

odchylně od prováděcího právního předpisu podle § 152 odst. 1 stavebního zákona.

(2) Prováděcí právní předpis podle § 152 odst. 1 stavebního zákona se v hlavním městě Praze nepoužije na požadavky na vymezování pozemků a požadavky na umisťování staveb.

(3) Prováděcí právní předpis podle § 152 odst. 1 stavebního zákona se v hlavním městě Praze použije na technické požadavky na stavby, nestanoví-li toto nařízení jinak.

(4) Požadavky obsažené v tomto nařízení se uplatní pro všechny druhy staveb a zařízení, není-li uvedeno jinak. Ustanovení dalších právních předpisů nejsou dotčena.

§ 2
Pojmy

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

a) blokem ucelená část území tvořená souborem pozemků, jedním pozemkem nebo jeho částí, zpravidla ohraničená uličním prostranstvím a vymezená uliční čarou;

b) hladinou záplavy hladina nejvyšší zaznamenané přirozené povodně nebo hladina, pro kterou bylo záplavové území stanoveno, je-li takto stanovená hladina vyšší; úroveň hladiny záplavy je proměnná po délce toku;

c) hrubou podlažní plochou součet ploch vymezených vnějším obrysem konstrukcí jednotlivých podlaží budovy kromě otevřených a částečně otevřených částí (balkony, lodžie, průchody, střešní terasy apod.); v podlažích se šikmými stěnami či šikmým stropem se započítává vnější obrys konstrukcí v úrovni 1,2 m nad úrovní podlahy;

d) kolektorem podzemní průchozí, popřípadě průlezná stavba, ve které se sdružují sítě technické infrastruktury;

e) nadzemní částí stavby část stavby nad úrovní přilehlého upraveného terénu;

Elektronický podpis : 12.3.2024
Certifikát autora podpisu :
Jméno : Ing. arch. Petr Hlaváček
Vydal : ACAeID3.2 - Issuing Certificate
Platnost do : 20.2.2026 13:44:51-000 +01:00

f) podkrovím prostor převážně vymezený konstrukcí šikmé střechy; v podkroví se mohou nacházet podkrovní podlaží;

g) podlažím přístupná část budovy vymezená dvěma nad sebou následujícími vrchními líci nosné konstrukce stropu nebo vrchním lícem hrubé podlahy na terénu nebo konstrukcí střechy; za jedno podlaží se považují i ty části budovy, které mají rozdílné úrovně podlah až do výšky poloviny tohoto podlaží; přičemž:

1. podzemním podlažím se rozumí podlaží, které má úroveň podlahy nebo její převažující části níže než 0,8 m pod nejvyšší úrovní přilehlého terénu v pásmu širokém 5 m po obvodu stavby;

2. ustupujícím podlažím se rozumí podlaží nad posledním plnohodnotným podlažím nebo jiným ustupujícím podlažím, jehož obvodové stěny ustupují alespoň od jedné hrany převažující roviny vnější obvodové stěny budovy;

3. podkrovním podlažím se rozumí podlaží nad posledním plnohodnotným podlažím, popřípadě nad ustupujícím nebo jiným podkrovním podlažím, převážně vymezené konstrukcí šikmé střechy, v němž maximálně polovina délky obvodových stěn přesahuje výšku 1,6 m od úrovně podlahy;

h) podzemní částí stavby část stavby pod úrovní přilehlého upraveného terénu;

i) stáním plocha sloužící k parkování nebo odstavení osobního vozidla, přičemž:

1. vázaným stáním se rozumí stání sloužící k parkování nebo odstavení osobních vozidel vyhrazené pro jednotlivý účel užívání ve stavbě nebo v souboru staveb, zpravidla určené pro zaměstnance nebo pro rezidenty;

2. návštěvnickým stáním se rozumí stání sloužící k parkování osobních vozidel návštěvníků všech účelů užívání ve stavbě nebo souboru staveb;

j) stabilizovaným územím území s plně vyvinutým stávajícím charakterem, kde nejsou navrhovány žádné zásadní změny stávajícího charakteru, významu ani způsobu využití území a území je jen doplňováno;

k) stavbou pro rodinnou rekreaci stavba, která svými objemovými parametry, vzhledem a stavebním uspořádáním odpovídá požadavkům na rodinnou rekreaci, zejména chata, rekreační chalupa nebo zahrádkářská chata;

l) stromořadím převážně souvislá liniová výsadba stromů ve vymezeném prostoru, zejména v uličních prostranstvích a podél cest;

m) výsadbovým pásem souvislý pás vymezený v uličním prostranství představující prokořenitelný prostor pro výsadbu stromořadí a plochy pro vsak vody a další opatření hospodaření s dešťovou vodou nebo zajišťující minimální prostor nutný pro budoucí založení uličního stromořadí;

n) zcela chráněnou částí záplavového území část záplavového území*) po realizaci ucelené části trvalých či mobilních protipovodňových opatření proti povodňovým průtokům ve vodním toku včetně realizace opatření proti zaplavení odpadními a srážkovými vodami; za zcela chráněnou část záplavového území se považuje pouze území chráněné proti zaplavení do výšky hladiny záplavy podle § 2 písm. b);

**) § 66 zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů.*

ČÁST DRUHÁ
POŽADAVKY NA VYMEZOVÁNÍ POZEMKŮ

§ 3
Obecné zásady vymezování veřejných prostranství

(1) Veřejná prostranství a uliční prostranství se vymezují v souladu se zásadami stanovenými stavebním zákonem.

(2) Ulice a cesty se přednostně navzájem propojují.

(3) Podél vodních toků se v zastavitelném území tam, kde je to možné, zřizují veřejně přístupná nábřeží, parkově upravené plochy nebo jiná veřejná prostranství. Stávající prostupnost pro pohyb chodců a cyklistů podél vodních toků a okolo významných vodních ploch musí být zachována. Podél PSP: Vltavy a Berounky musí být zajištěn volný průchod pro účely rekreace.

§ 4
Vymezení uličního prostranství (uliční čára a bloky)

(1) Uliční čára pro účely tohoto nařízení vymezuje v zastavitelném území hranici uličních prostranství a bloků.

(2) Bloky se rozlišují na stavební, jež jsou určené převážně k zastavění budovami, a nestavební, jež jsou určené převážně k nestavebním účelům.

(3) Nad rámec vymezení uličních prostranství je možná doplňková prostupnost územím pro pěší a cyklistickou dopravu napříč stavebními bloky, a to například formou pasáží, průchodů nebo průjezdů.

(4) Dělení a scelování pozemků musí odpovídat vedení uliční čáry.

§ 5
Prostupnost volné krajiny

(1) Při vymezování veřejných prostranství musí být zajištěno prostorové a provozní propojení veřejných prostranství do volné krajiny.

(2) Pro zabezpečení potřeb pohybu chodců a cyklistů musí být zajištěna prostupnost volné krajiny sítí veřejně přístupných cest mimo zastavěné území.

§ 6
Urbanistické typy ulic

Z hlediska urbanistického významu pro město se stanovují tyto urbanistické typy ulic:

a) městské třídy jsou druhem veřejného prostranství, které tvoří základní osnovu a strukturu města a městských čtvrtí. Vyznačují se vysokou koncentrací obchodních a společenských aktivit. Zajišťují významná propojení pro město nebo městské čtvrtě. Obvykle obsahují páteřní trasy veřejné dopravy.

b) významné ulice jsou druhem veřejného prostranství, které tvoří doplňkovou osnovu a strukturu města a městských čtvrtí a základní osnovu a strukturu lokalit. Zajišťují významná propojení pro městské čtvrtě, nebo lokality. Obvykle obsahují trasy veřejné dopravy.

c) lokální ulice, jež jsou druhem veřejného prostranství bez zvláštní důležitosti a významu v systému veřejných prostranství města. Zpravidla se jedná o ulice, které doplňují systém významných ulic a městských tříd.

d) přístupové ulice s nejnižší mírou významu v systému veřejných prostranství města, určené zejména pro místní obsluhu území.

§ 7
Šířky uličních prostranství

(1) Nestanoví-li šířky uličního prostranství územní plán nebo regulační plán, musí být při vymezování nových ulic šířka u jednotlivých urbanistických typů ulic podle § 6 alespoň:

a) 24 m u městských tříd

b) 18 m u významných ulic,

c) 12 m u lokálních ulic,

d) 8 m u přístupových ulic;

při změnách stávajících ulic se postupuje přiměřeně podmínkám v území.

(2) Při stanovování šířky uličních prostranství nových ulic podle odstavce 1 se zohledňuje charakter území.

ČÁST TŘETÍ
POŽADAVKY NA UMISŤOVÁNÍ STAVEB

HLAVA I
Požadavky na veřejná prostranství

§ 8
Obecné požadavky na veřejná prostranství

(1) Při navrhování a zřizování veřejných prostranství musí být přihlédnuto k jejich pobytové kvalitě, významu místa, potřebám pěšího pohybu a bezmotorové dopravy.

(2) V uličních prostranstvích s výjimkou uličních prostranství, na kterých je umožněn smíšený provoz*) (např. obytné zóny nebo pěší zóny*)), se podél uliční čáry zpravidla zřizuje chodník. Šíře chodníku v uličním profilu musí být zvolena s ohledem na urbanistické typy ulic podle § 6 a charakteru území.

**) § 6 odst. 2 písm. d) zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů.*

**) § 39 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů.*

(3) Uliční prostranství se vybavují veřejným osvětlením.

(4) Městské třídy a významné ulice podle § 6 se zpravidla vybavují stromořadím. Nestanoví-li regulační plán nebo územní plán, který obsahuje prvky regulačního plánu, v souladu s § 47 odst. 2 jinak, stanovuje se osová vzdálenost mezi stromy s malou až střední korunou v řadě nejvýše na 15 m a mezi stromy s velkou korunou v řadě nejvýše na 21 m. Při výsadbě stromů musí být dodrženy požadavky stanovené v bodě 1 přílohy č. 1 k tomuto nařízení.]

(5) Podzemní stavby musí být v uličních prostranstvích umístěny tak, aby umožňovaly vysazení stromů.

§ 9
Umisťování staveb ve veřejných prostranstvích

(1) Při umisťování jednotlivých staveb a jiných prvků ve veřejném prostranství musí být dodržen celkový standard veřejného prostranství a musí být respektovány podmínky uspořádání a využití daného území.

(2) Na veřejných prostranstvích nesmí být umisťováním staveb a zařízení nepřiměřeně omezen pěší pohyb a musí být zachován průchozí prostor o čisté šířce nejméně 1,5 m, nevylučuje-li to prostorové uspořádání uličního profilu.

(3) Ve veřejných prostranstvích se sdružují prvky technické a dopravní infrastruktury, zejména na společných stožárech. V ulicích se zástavbou s převažující uzavřenou a polouzavřenou stavební čarou bude upřednostněno zavěšení trakčního vedení a veřejného osvětlení na fasádu před umisťováním stožárů do uličního prostoru.

(4) Umístění svodidel podél komunikací v zastavitelném území je nepřípustné, nestanoví-li jiný právní předpis*) jinak. U dočasných dopravních opatření se postupuje přiměřeně. V otevřené krajině uvnitř zastavitelného území se postupuje přiměřeně.

**) Vyhláška č. 104/1997 Sb., kterou se provádí zákon o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů.*

(5) Umístění protihlukových stěn a valů v zastavitelném území je nepřípustné vyjma stěn a valů podél dálnic, komunikací s charakterem silnice pro motorová vozidla a železničních drah.

§ 10
Uspořádání veřejných prostranství

(1) Komunikace v oblastech s nízkou intenzitou motorové dopravy a zvýšenými nároky na pobytovou kvalitu veřejných prostranství jsou přednostně řešeny jako zóny s omezenou rychlostí se smíšeným provozem motorové a bezmotorové dopravy.

(2) Povrchové úrovňové křížení pěších nebo cyklistických tras s trasami motorových vozidel s výjimkou dálnic a komunikací s charakterem silnice pro motorová vozidla, se upřednostňuje před podchody a nadchody, anebo tyto se alespoň povrchovým úrovňovým křížením doplňují.

(3) Povrchové úrovňové křížení pěších nebo cyklistických tras s trasami tramvají v uličním prostranství se upřednostňuje před podchody a nadchody, anebo tyto se alespoň povrchovým úrovňovým křížením doplňují.

(4) Křížení pěších nebo cyklistických tras vedených mimo vozovku s trasami motorových vozidel například u napojení vedlejších pozemních komunikací, zásobovacích pruhů nebo připojení staveb na pozemní komunikace je tam, kde to předpokládaná intenzita provozu umožňuje, řešeno přednostně chodníkovými nebo stezkovými přejezdy respektujícími prostorovou kontinuitu pěších a cyklistických tras.

(5) Součástí uličního prostranství je zpravidla provoz jízdních kol a jiné bezmotorové dopravy. S ohledem na urbanistickou situaci a intenzitu provozu je buď součástí hlavního dopravního prostoru anebo oddělen.

§ 11
Uspořádání sítí

(1) V zastavitelném území se umisťují sítě technické infrastruktury mimo stavební a nestavební bloky. V areálech a záměrech souboru rodinných domů lze sítě sloužící výhradně k připojení staveb areálu, respektive záměru souboru rodinných domů umístit i do stavebních bloků. Do nestavebních bloků lze umístit sítě technické infrastruktury jen v odůvodněných případech a pouze pod zpevněnými plochami nebo při jejich okrajích. Ustanovení se neuplatní pro připojení jednotlivých staveb a při umisťování nadřazených sítí ve větších hloubkách.

(2) V zastavitelném území se sítě technické infrastruktury umisťují pod terénem. U dočasných staveb zařízení staveniště lze v odůvodněných případech umístit tato vedení nad terén jako stavby dočasné.

(3) V zastavitelném území se soustřeďují podzemní i nadzemní vedení ve společných trasách (koridorech, kolektorech, kabelovodech). Je-li v zastavitelném území zřízen kolektor, přednostně se

dle technických možností umisťují nové a doplňované sítě technické infrastruktury do tohoto kolektoru. V uličním prostranství se zřízeným kabelovodem se přednostně dle technických možností umisťují nová a doplňovaná kabelová vedení technické infrastruktury do tohoto kabelovodu. Mimo zastavitelné území se postupuje přiměřeně.

(4) V zastavitelném území se zařízení technické infrastruktury umisťují přednostně pod terénem nebo jako součást budov. Mimo zastavitelné území a v otevřené krajině uvnitř zastavitelného území se postupuje přiměřeně.

(5) V záplavových územích, vyjma jejich zcela chráněných částí, musí být:

a) sítě technické infrastruktury vyjma energetických vedení vysokého a velmi vysokého napětí vedeny pod terénem,

b) stavby transformačních, spínacích a výměníkových stanic, regulačních stanic plynu, přístupových bodů sítí elektronických komunikací a telefonních ústředen umístěny tak, aby jejich provozní prostory byly nejméně 1 m nad hladinou záplavy.

§ 12
Výsadbové pásy a stromořadí ve veřejných prostranstvích

(1) V nově zakládaných ulicích a při celkových přestavbách stávajících ulic od šířky 12 m se musí vymezit výsadbový pás pro stromořadí v minimální šířce 0,8 m; v užších ulicích tam, kde je to v rámci prostorového uspořádání technicky možné. V ulicích od šířky 18 m je minimální šíře výsadbového pásu 1,5 m.

(2) Do výsadbového pásu se nesmí umisťovat sítě technické infrastruktury vyjma příčných křížení; umístění stožárů a osvětlení je přípustné. Do výsadbového pásu nesmí přesáhnout ochranná pásma sítí technické infrastruktury o více než 0,2 m, ledaže by byla použita technická opatření podle bodu 1 přílohy č. 1 k tomuto nařízení.

(3) Uspořádání sítí technické infrastruktury v uličním prostranství musí respektovat stávající výsadbový pás a umožnit obnovu a doplnění stávajícího stromořadí.

(4) Při umisťování sítí technické infrastruktury včetně přípojek musí být splněny minimální vzdálenosti sítí od paty kmene stromu podle bodu 1 přílohy č. 1 k tomuto nařízení.

HLAVA II

Umisťování staveb

§ 13
Obecné požadavky na umisťování staveb

(1) Stavby se umisťují v souladu se zásadami stanovenými stavebním zákonem.

(2) Na náměstích a městských třídách se budovy zpravidla umisťují tak, aby část jejich přízemí orientovaná do uličního prostranství na něj přímo výškově navazovala a byla využitelná pro obchod a služby.

(3) Stavby na hranici veřejných prostranství se přednostně umisťují tak, aby vytvářely přirozené vodicí linie pro osoby se zrakovým postižením.

(4) Při umisťování a povolování staveb na hranici veřejných prostranství nesmí být narušen standard veřejných prostranství a musí být přihlédnuto k pobytové kvalitě a významu veřejných prostranství.

(5) Umisťování dočasných staveb nesmí vyvolávat kácení stromů ve veřejném prostranství.

(6) Stavby zařízení staveniště, které slouží pro účely provádění staveb nebo udržovacích prací, musí být umisťovány a povolovány pouze jako dočasné.

(7) V záplavových územích, vyjma jejich zcela chráněných částí, musí být stavby umístěny tak, aby nezhoršily průtokové a odtokové poměry. Požadavky jiného právního předpisu*) tím nejsou dotčeny.]

**) Zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů.*

(8) Stavby pro rodinnou rekreaci smí mít nejvýše 80 m2 hrubé podlažní plochy, výšku hlavní římsy nejvýše 6 m a celkovou výšku nejvýše 8 m.

(9) V zahrádkářských osadách se smí umisťovat pouze zahrádkářské chaty a společná stavba obsahující pouze hygienické zařízení, popřípadě společenskou místnost. Zahrádkářské chaty v zahrádkářských osadách nesmějí mít zastavěnou plochu větší než 25 m^2 včetně teras, verand a vstupů. Smějí mít jedno nadzemní podlaží, výšku hlavní římsy nejvýše 3,5 m a celkovou výšku nejvýše 5 m. Mohou být podsklepeny, pokud je úroveň prvního nadzemního podlaží s pobytovou místností nejvýše 1 m nad přilehlým terénem.]

§ 14
Stavební čára

(1) Způsob zástavby stavebních bloků a prostorový vztah zástavby k veřejným prostranstvím se zpravidla vymezuje stavební čarou.

(2) Stavební čára určuje v rámci stavebního bloku nepřekročitelnou hranici trvalého zastavění budovami. Stavební čára dále určuje tyto parametry:

a) ustoupení zástavby od hranice zastavění, která může nebo nesmí ustupovat;

b) rozsah a míru zastavění hranice zastavitelné části bloku, které musí, nesmí, nebo může být souvislé a úplné.

(3) Podle těchto parametrů se v území uplatní převážně stavební čára:

a) uzavřená, která vymezuje hranici zastavitelné a nezastavitelné části bloku,

1. jejíž zástavba nesmí nikde ustupovat a

2. která musí být v celé své délce souvisle a úplně zastavěná;

b) polouzavřená, která vymezuje hranici zastavitelné a nezastavitelné části bloku,

1. jejíž zástavba nesmí nikde ustupovat a

2. která může být v celé své délce úplně a souvisle zastavěná,

c) otevřená, která vymezuje hranici zastavitelné a nezastavitelné části bloku,

1. jejíž zástavba nesmí nikde ustupovat a

2. která nesmí být v celé své délce souvisle a úplně zastavěná, anebo

d) volná, která vymezuje hranici zastavitelné a nezastavitelné části bloku,

1. jejíž zástavba může libovolně ustupovat a

2. která může být v celé své délce souvisle a úplně zastavěná.

§ 15
Umisťování staveb s ohledem na uliční a stavební čáru

(1) Stavby se umisťují v souladu s uliční čarou a typem bloku podle § 4. Nejsou-li tyto vymezeny územním nebo regulačním plánem, platí, že:

a) v území, kde jsou založena uliční prostranství, se uliční čára a typ bloku odvozuje z územní studie

nebo z existujících veřejných prostranství s přihlédnutím k vyznačení uličních prostranství v územně analytických podkladech;

b) v území, kde nejsou založena uliční prostranství, se uliční čára a typ bloku odvozuje z územní studie, popřípadě se vymezuje v dokumentaci pro povolení záměru.

(2) Budovy, vyjma budov rozměrově přiměřených a přímo souvisejících s charakterem veřejných prostranství (například veřejné toalety, zařízení pro veřejnou dopravu, stánky), nesmí být umístěny na pozemku, jehož součástí je uliční prostranství.

(3) Stavby se umisťují v souladu se stavební čarou podle § 14. Není-li vymezena územním nebo regulačním plánem, platí, že:

a) ve stabilizovaném území se stavební čára odvozuje z územní studie nebo z převažujícího charakteru zástavby a jejího vztahu k veřejným prostranstvím; nelze-li stavební čáru jednoznačně odvodit, považuje se za stavební čáru volnou;

b) v ostatních případech v zastavitelném území se stavební čára odvozuje z územní studie, popřípadě se vymezuje v dokumentaci pro povolení záměru.

(4) U stavební čáry, která vyžaduje souvislé a úplné zastavění hranice zastavitelné části bloku, lze v odůvodněných případech (například z důvodu zajištění prostupnosti stavebního bloku) přerušit zástavbu mezerou o maximální šířce 4 m, nestanoví-li regulační plán nebo územní plán, který obsahuje prvky regulačního plánu, v souladu s § 47 odst. 2 jinak.

§ 16
Prostor mezi uliční a stavební čarou

(1) Prostor mezi uliční a stavební čarou se zpravidla zahradně upravuje nebo využívá pro činnosti související s navazujícím veřejným prostranstvím, a to v souladu s jeho charakterem.

(2) V prostoru mezi uliční a stavební čarou lze umisťovat pouze stavby, které tvoří součást zahradní úpravy a úpravy parteru, podzemní stavby, stavby připojení na technickou a dopravní infrastrukturu a části staveb podle § 17.

§ 17
Prvky před stavební čarou

(1) Nestanoví-li regulační plán nebo územní plán, který obsahuje prvky regulačního plánu, v souladu s § 47 odst. 2 jinak, stavební čáru mohou překročit:

a) do vzdálenosti 0,3 m základy, sokly, obklady fasád, stavební prvky, které architektonicky člení průčelí, zařízení a prvky a dodatečné zateplení budovy;

b) korunní římsa a střecha do vzdálenosti 1 m,

c) stavby pro reklamu a reklamní zařízení podle § 35,

d) arkýře a vykonzolované části vyšších podlaží obsahující vnitřní prostor do vzdálenosti 1 m a balkony, pevné markýzy a zastřešení vstupů do vzdálenosti 2 m před stavební čáru; tyto prvky mohou v součtu tvořit nejvýše jednu polovinu plochy fasády přilehlé k příslušné stavební čáře, přitom prvky obsahující vnitřní prostor mohou v součtu tvořit nejvýše jednu třetinu plochy fasády přilehlé k příslušné stavební čáře; a u ulic užších než 12 m nesmí překročit uliční čáru;

e) vstupní části staveb do vzdálenosti 3 m a výšky jednoho podlaží za předpokladu, že zároveň nepřekročí čáru uliční a nepřesáhnou (přesahem) 15 m2 zastavěné plochy;

f) podzemní části staveb, nepřekročí-li zároveň čáru uliční;

g) nadzemní stavby a části staveb do výšky 1,2 m od upraveného terénu, nepřekročí-li zároveň čáru uliční; zábradlí se do výšky nezapočítávají; předepsanou maximální výšku lze lokálně přesáhnout až

do výšky 1,8 m, vyplývá-li větší výška z umístění ve svahu.

(2) Prvky před stavební čarou nesmí zasahovat do průjezdního a průchozího prostoru komunikace podle jiného právního předpisu*) a nesmí zúžit šířku přilehlého chodníku na méně než 1,5 m.

**) § 27 vyhlášky č. 104/1997 Sb., kterou se provádí zákon o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů.*

§ 18
Výšková regulace

(1) Nestanoví-li výškovou regulaci územní plán nebo regulační plán, definuje se výškové uspořádání stanovením výškových hladin podle odstavce 2 určením závazné maximální a minimální regulované výšky budov nebo stanovením minimálního a maximálního počtu podlaží.

(2) Výškové hladiny určují minimální a maximální regulovanou výšku budov a stanovují se takto:

a) hladina I 0 m - 6 m,

b) hladina II 0 m - 9 m,

c) hladina III 0 m - 12 m,

d) hladina IV 9 m - 16 m,

e) hladina V 12 m - 21 m.

f) hladina VI 16 m - 26 m,

g) hladina VII 21 m - 40 m,

h) hladina VIII nad 40 m;

rozsah výšek v území lze stanovit určením jedné nebo více hladin. Maximální regulovaná výška je pro jednotlivé hladiny stanovena v celé vymezené ploše, minimální regulovaná výška pouze podél stavební čáry orientované do uličního prostranství.

(3) Spolu s určením výškové regulace v územním nebo regulačním plánu lze stanovit podmínky, za jejichž splnění lze stanovenou maximální regulovanou výšku přesáhnout, popřípadě minimální regulovanou výšku podkročit, a to určením konkrétního místa nebo typu stavby anebo obecných pravidel.

§ 19
Umisťování staveb s ohledem na výškovou regulaci

Stavby se umisťují v souladu s výškovou regulací stanovenou podle § 18. Pokud není výšková regulace stanovena územním nebo regulačním plánem, platí, že:

a) ve stabilizovaném území se odvozují výškové hladiny z územní studie, není-li stanoveno územním nebo regulačním plánem jinak, nebo z charakteru okolní zástavby s přihlédnutím k výškám uvedeným v územně analytických podkladech,

b) v ostatních případech v zastavitelném území se výškové hladiny odvozují z územní studie, není-li stanoveno územním nebo regulačním plánem jinak, popřípadě se navrhují v dokumentaci pro povolení záměru.]

§ 20
Určení výšky

(1) Regulovanou výškou budovy se rozumí vzdálenost měřená svisle od nejnižšího bodu přilehlého terénu po úroveň hlavní římsy. Úrovní hlavní římsy se rozumí průnik vnějšího líce obvodové stěny

a horní hrany střešní krytiny nebo horní hrana atiky. V případě zástavby ve svahu lze stanovit výšku nezávisle pro části staveb.

(2) Nestanoví-li územní plán nebo regulační plán požadavky na části staveb nad úrovní hlavní římsy, je od maximální regulované výšky možné vystavět:

a) šikmou střechu s nejvýše dvěma štíty, případně s podkrovními podlažími, v maximálním úhlu 45° a o maximální výšce 7,5 m;

b) ustupující podlaží do výšky 3,5 m ustoupené od vnější obvodové stěny budovy orientované k uliční čáře a jedné další obvodové stěny alespoň o 2 m;

c) jiné prostorové řešení střechy, které nepřesáhne vymezení podle písmen a) nebo b).

(3) Nestanoví-li územní plán nebo regulační plán regulaci vikýřů, mohou prostorové vymezení podle odstavce 2 překročit vikýře, které nepřesahují přes vnější líc obvodové stěny budovy, nejsou vyšší než 2,5 m, nezabírají v součtu více než jednu třetinu plochy střechy v kolmém průmětu a jsou umístěny tak, že nad nimi zůstává alespoň jedna třetina výšky střechy v kolmém průmětu bez vystupujících prvků.

(4) Nestanoví-li územní plán nebo regulační plán pravidla pro překročení maximální výšky, mohou maximální výšku v odůvodněných případech přesáhnout:

a) veřejné budovy (budovy občanského vybavení),

b) budovy, které v urbanisticky exponované poloze (například nároží, nebo osa náměstí) lokálně zvýrazňují urbanistickou strukturu města (lokální dominanty), není-li to v rozporu s charakterem území; regulovanou výšku budovy lze v tomto případě zvýšit maximálně o 2 podlaží a nejvýše nad jednou třetinou plochy posledního plnohodnotného podlaží.

§ 21
Odstupy od okolních budov

(1) Stavba musí být umístěna tak, aby měla dostatečný odstup od oken obytných místností stávajících okolních budov. Splnění požadavku se prokazuje splněním odstupového úhlu podle bodu 2 přílohy č. 1 k tomuto nařízení pro okna obytných místností stávajících okolních budov.

(2) Požadavek na odstup se neuplatní, pokud by znemožnil splnění podmínek prostorové regulace stanovené územním nebo regulačním plánem nebo znemožnil ve stabilizovaném území zástavbu v souladu se stavební čarou; v takovém případě lze stavět do hloubky zastavění a výšky odpovídající okolní zástavbě.

§ 22
Odstupy staveb a pravidla pro výstavbu při hranici pozemku

(1) Odstup od hranice pozemku a pravidla pro umisťování staveb při hranici pozemku se uplatní výhradně při umisťování staveb při hranici se sousedními zastavěnými pozemky a pozemky určenými k zastavění. Na hranici s veřejným prostranstvím a vodními plochami se tyto neuplatní.

(2) Nestanoví-li regulační plán nebo územní plán, který obsahuje prvky regulačního plánu, v souladu s § 47 odst. 2 jinak, musí být odstup stavby od hranice sousedního pozemku minimálně 2 m. Požadavek se neuplatní:

a) tam, kde z vedení stavební čáry nebo z územního či regulačního plánu vyplývá povinnost umístit stavbu s nižším odstupem než 2 m nebo na hranici pozemku;

b) je-li takový způsob zástavby v místě obvyklý, odpovídá charakteru území nebo vyplývá ze způsobu parcelace;

c) mezi pozemky v rámci jednoho záměru,

d) pro stavbu nebo její část, nepřesahuje-li výšku 2,5 m, nebo

e) pro stavbu nebo její část, nepřesahuje-li výšku 3,5 m a délku hrany přiléhající k jednomu sousednímu pozemku 9 m a ke všem sousedním pozemkům 15 m; tyto podmínky musí být splněny v součtu pro všechny stavby nově umisťované i stávající.

(3) Minimální odstup od hranice pozemku může překročit střecha maximálně o 0,5 m, dodatečné zateplení budovy maximálně o 0,3 m a podzemní část stavby až k hranici pozemku.

(4) Je-li stavba umístěna na hranici pozemku, nesmí být ve stěně umisťované stavby orientované k sousednímu pozemku žádné stavební otvory a musí být zabráněno stékání vody a pádu sněhu na sousední pozemek.

§ 23
Požadavky na oplocení

(1) Oplocení pozemků na hranici s veřejným prostranstvím musí svými prostorovými parametry a charakterem vhodně navazovat na oplocení v místě obvyklé.

(2) V zástavbě, která ustupuje od hranice veřejného prostranství, může být oplocení na hranici s veřejným prostranstvím buď neprůhledné s výškou do 1,2 m, nebo průhledné s výškou do 2 m, případně s neprůhlednou částí s výškou do 1,2 m. Neprůhledné oplocení až do výšky 2 m lze provést, pokud to vyžaduje splnění požadavků stanovených jiným právním předpisem*).

**) Nařízení vlády č. 272/2011 Sb., o ochraně zdraví před nepříznivými účinky hluku a vibrací, ve znění pozdějších předpisů.*

(3) V zástavbě, která neustupuje od hranice veřejného prostranství, lze oplocení na hranici s veřejným prostranstvím provést jako neprůhledné s výškou do 3,5 m.

(4) Oplocení na hranici pozemků uvnitř stavebního bloku nesmí přesáhnout výšku 2 m nad vyšší z obou úrovní přilehlého terénu. Ustanovení se neuplatní na hranici mezi pozemky uvnitř jednoho záměru.

(5) Výšku oplocení podle odstavce 2 až 4 lze přiměřeně zvýšit, je-li vyšší oplocení v místě obvyklé či vyžaduje-li to jiný právní předpis nebo zvláštní účel oplocované nemovitosti.

(6) Výšku oplocení podle odstavce 2 a odstavce 4 lze místně zvýšit až do výšky 2,5 m, vyplývá-li větší výška z umístění ve svahu.

(7) Oplocení v průtočném záplavovém území musí umožnit průchod povodňových průtoků včetně povodní unášených předmětů a plavenin.

(8) Oplocení zahrádkářských osad musí být průhledné s výškou do 2 m.

HLAVA III

Připojení staveb na dopravní infrastrukturu

§ 24
Napojení na komunikace

(1) U staveb se podle druhu a potřeby zřizuje kapacitně vyhovující připojení na pozemní komunikaci, která svými parametry tomuto připojení vyhovuje. Připojení na pozemní komunikaci musí být dokončeno nejpozději před vydáním kolaudačního rozhodnutí stavby, popř. oznámení o dokončení stavby u staveb, které nevyžadují kolaudační rozhodnutí.

(2) Tam, kde to předpokládaná intenzita provozu umožňuje, se připojení navrhuje přednostně formou chodníkového nebo stezkového přejezdu, případně jiným způsobem nenarušujícím komfort křižovaného chodníku nebo stezky ve smyslu § 10 odst. 2.

(3) Rampy vjezdů a výjezdů hromadných garáží se nesmí umisťovat do uličních prostranství. V odůvodněných případech lze do uličních prostranství umístit rampy situované rovnoběžně s komunikací tak, aby nedošlo k přerušení chodníku. Ustanovení se netýká veřejných garáží.

(4) U staveb pro bydlení musí být zajištěno napojení do uličního prostranství a přístup na stanici či zastávku veřejné dopravy. Napojení a přístup dle předchozí věty musí být dokončeny nejpozději před vydáním kolaudačního rozhodnutí stavby, popř. oznámení o dokončení stavby u staveb, které nevyžadují kolaudační rozhodnutí.

§ 25
Kapacity parkování

(1) Pro stavby, s výjimkou staveb dočasných na dobu nejvýše jednoho roku, je nutno zřídit vázaná a návštěvnická stání v počtu podle tohoto nařízení. Pro stavby je stanoven:

a) minimální požadovaný a

b) maximální přípustný počet stání.

(2) Minimální požadovaný a maximální přípustný počet stání je stanoven procentem ze základního počtu stání uvedeném v územním plánu nebo regulačním plánu. Není-li v územním plánu nebo regulačním plánu uvedeno, užije se procento stanovené na základě centrality území a docházkových vzdáleností stanic veřejné dopravy podle přílohy č. 3 k tomuto nařízení, a to zvlášť pro:

a) vázaná stání pro bydlení a

b) vázaná stání pro ostatní účely užívání a návštěvnická stání pro všechny účely užívání;

u staveb zasahujících do více zón se počty stání určí dle zásad pro zónu s nižším procentem pro požadované minimum. Výsledný minimální požadovaný počet stání se zaokrouhluje na celá stání dolů. Výsledný maximální přípustný počet stání se zaokrouhluje na celá stání nahoru.

(3) Základní počty vázaných a návštěvnických stání pro stavbu nebo soubor staveb jsou dány součtem stání pro jednotlivé účely užívání uvedené v bodu 1 přílohy č. 2 k tomuto nařízení. U staveb nebo souborů staveb s kombinací více účelů užívání lze v odůvodněných případech snížit základní počet návštěvnických stání s ohledem na jejich vzájemnou zastupitelnost.

(4) Stání podle odstavce 1 musí být dokončena nejpozději před vydáním kolaudačního rozhodnutí stavby, popř. oznámení o dokončení stavby u staveb, které nevyžadují kolaudační rozhodnutí.

(5) Z celkového počtu návštěvnických stání podle odstavce 1 musí být vyhrazena stání pro vozidla přepravující osoby s omezenou schopností pohybu nebo orientace nejméně v počtu uvedeném v bodu 2 přílohy č. 2 k tomuto nařízení. Rozměry vyhrazených stání jsou stanoveny v bodu 3 přílohy č. 2 k tomuto nařízení.

§ 26
Forma a charakter parkování

(1) Stání se umisťují na stavebním pozemku, na pozemcích v rámci daného záměru nebo tam, kde určí územní nebo regulační plán.

(2) Mimo stavební pozemek, popřípadě mimo daný záměr lze stání umístit v případě, že se umisťuje jednotlivá stavba do stávající zástavby a vzhledem k místním podmínkám nelze stání zřídit na pozemku stavby; v takovém případě musí být stání umístěna v docházkové vzdálenosti do 500 m.

(3) Stání vázaná se umisťují mimo uliční prostranství. U záměrů s převažujícím účelem užívání bydlení do 3 podlaží lze vázaná stání při splnění požadavku odstavců 1 a 2 umístit přiměřeně k charakteru uličního profilu i do uličních prostranství.

(4) Stání návštěvnická lze při splnění požadavku odstavců 1 a 2 přiměřeně k charakteru uličního profilu umístit do uličních prostranství.

(5) Vázaná stání pro účel užívání bydlení vyjma nízkopodlažní zástavby do 3 podlaží a staveb s maximálně 3 byty musí být řešena formou uzavřených či polootevřených garáží nebo parkovacích zakladačů, přičemž uzavřenou garáží se rozumí interiérový prostor uzavřený stavebními konstrukcemi a polootevřenou garáží se rozumí exteriérový prostor převážně uzavřený a vymezený stavebními konstrukcemi; v místě stání vozidel musí být garáž zastřešena.

(6) Stání musí být jednotlivě přístupná pro příjezd vozidel s výjimkou stání pro rodinné domy, jsou-li řešena pro každý rodinný dům samostatně na jeho pozemku.

(7) Návštěvnická stání musí být veřejně přístupná, lze však stanovit režim jejich užívání.

(8) Povrchová parkoviště se doplňují stromy; nestanoví-li regulační plán nebo územní plán, který obsahuje prvky regulačního plánu, v souladu s § 47 odst. 2 jinak, musí být doplněny v minimálním počtu 1 strom na 8 stání v ploše parkoviště. Nelze-li stromy z technických důvodů vysadit v ploše parkoviště, lze je vysadit jinde na stavebním pozemku nebo v rámci daného záměru.

§ 27
Požadavky na odkládání jízdních kol

(1) Stavby se obvykle vybavují plochami k odkládání jízdních kol s kapacitou podle konkrétního záměru a umístění stavby. Zejména se zřizují plochy pro odkládání jízdních kol návštěvníků u staveb občanské vybavenosti a pro uschování jízdních kol trvalých uživatelů staveb.

(2) Plochy pro odkládání jízdních kol návštěvníků se zřizují jako veřejně přístupné a musí umožnit uzamčení jízdního kola. Místa pro uschování jízdních kol trvalých uživatelů staveb se zpravidla zřizují mimo veřejně přístupný prostor.

HLAVA IV

Připojení staveb na technickou infrastrukturu

§ 28
Zásobování pitnou vodou a studny

(1) Stavby podle druhu a potřeby musí být napojeny na vodovod pro veřejnou potřebu nebo k individuálnímu zdroji pitné vody.

(2) Stavby se na vodovod pro veřejnou potřebu napojují zpravidla jednou přípojkou. Napojení stavby většího rozsahu více přípojkami je možné, je-li to z technických a ekonomických důvodů vhodné.

(3) Studna individuálního zásobování vodou musí být umístěna a provozována tak, aby nebylo podstatně sníženo využitelné množství podzemní vody v okolních existujících jímacích zařízeních. Studny musí být zajištěny proti vniknutí povrchových vod.

(4) Studna individuálního zásobování pitnou vodou musí být umístěna v prostředí, které není zdrojem možného znečištění ani ohrožení jakosti vody ve studni.

(5) Nejmenší vzdálenost studny individuálního zásobování pitnou vodou od zdrojů možného znečištění je dána v bodě 3 přílohy č. 1 k tomuto nařízení; menší vzdálenost lze stanovit v závislosti na konkrétních hydrogeologických podmínkách na základě výsledku hydrogeologického průzkumu nebo hydrogeologického posouzení.

(6) V záplavových územích, vyjma jejich zcela chráněných částí, musí být studny, sloužící jako jediný zdroj zásobování pitnou vodou, zajištěny proti vniknutí vody při povodni až do výšky 0,5 m nad hladinu záplavy.

§ 29
Likvidace odpadních vod

(1) Stavby podle druhu a potřeby musí být napojeny na kanalizaci pro veřejnou potřebu nebo čistírnu odpadních vod*), případně malou čistírnu dle podmínek stanovených v odstavci 3, nebo mohou být vybaveny žumpou podle podmínek v odstavci 4. Ve zvlášť odůvodněných případech, kdy nelze využít uvedené způsoby likvidace odpadních vod (například u staveb zařízení staveniště, venkovních sportovních zařízení, rozvoden, regulačních stanic, konečných zastávek veřejné dopravy), lze při splnění požadavků podle jiných právních předpisů*) řešit likvidaci odpadních vod za použití speciálních technických a biologických systémů.

**) Vyhláška č. 428/2001 Sb., kterou se provádí zákon č. 274/2001 Sb., o vodovodech a kanalizacích pro veřejnou potřebu a o změně některých zákonů (zákon o vodovodech a kanalizacích), ve znění pozdějších předpisů.*

**) Zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů. Zákon č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů.*

(2) Stavby se napojují na kanalizaci pro veřejnou potřebu zpravidla jednou kanalizační přípojkou. Napojení více staveb jednou přípojkou nebo napojení stavby většího rozsahu více přípojkami je možné, je-li to z technických a ekonomických důvodů vhodné.

(3) Malé čistírny lze zřídit pouze tam, kde je možnost vypouštění vyčištěných odpadních vod samostatným odpadním potrubím do vodního toku, případně vypouštění přes půdní vrstvy do vod podzemních při splnění požadavků podle jiného právního předpisu*). Odpadní voda nesmí negativně ovlivnit sousední stavby. Za malou čistírnu je považována čistírna odpadních vod do ekvivalentu 50 obyvatel.

**) § 38 odst. 7 zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů.*

(4) Žumpy se mohou zřizovat pouze u jednotlivě umisťovaných staveb rodinných domů a staveb pro rodinnou rekreaci ve stabilizovaném území, případně jako náhrada stávajících žump u těchto staveb, a to pouze v odůvodněných případech tam, kde odpadní vody nelze odvádět do stokové sítě a zároveň nelze z technických důvodů realizovat malou čistírnu, dále u staveb zařízení stavenišť, zahrádkářských osad, venkovních sportovních zařízení, technické infrastruktury a u drobných staveb v parkových plochách.

(5) Žumpa nebo malá čistírna musí být umístěna a řešena tak, aby bylo umožněno výhledové připojení stavby na kanalizaci, je-li tato v dostupné vzdálenosti zřízena nebo lze-li její realizaci vzhledem k charakteru území předpokládat. Žumpa nebo malá čistírna se umisťují tak, aby bylo umožněno vybírání jejich obsahu.

§ 30
Hospodaření se srážkovými vodami

(1) Požadavky týkající se hospodaření se srážkovými vodami jsou stanoveny jiným právním předpisem*).

(2) Maximální odtok srážkových vod nepřekročí hodnotu 3 l/s z hektaru plochy, nestanoví-li správce toku nebo kanalizace jinak. V případech, kdy výsledný celkový odtok je nižší než 0,5 l/s, platí 0,5 l/s.

(3) Objekty a systémy hospodaření se srážkovými vodami se navrhují tak, aby k jejich přetížení retenčního objemu nedošlo častěji než jedenkrát za 5 let, nestanoví-li správce toku nebo kanalizace jinak. Objekty musí být vybaveny bezpečnostními přelivy, odtok z nich nesmí působit škody na okolních pozemcích.

(4) Hospodaření se srážkovými vodami musí být řešeno na stavebním pozemku, v rámci daného

záměru, případně na jiném vhodném pozemku. Pokud je v přilehlém uličním prostranství vymezen výsadbový pás, lze řešit hospodaření se srážkovými vodami jejich odváděním k takto umístěným vegetačním prvkům, pokud je takové řešení technicky možné.

**) § 5 odst. 3 zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů.*

HLAVA V

Požadavky na umisťování staveb pro reklamu a reklamních zařízení

§ 31
Obecné požadavky na umisťování staveb pro reklamu a reklamních zařízení

(1) Stavby pro reklamu a reklamní zařízení se umisťují tak, aby nenarušovaly architektonický, urbanistický, krajinný, přírodní nebo pietní charakter prostředí, neohrožovaly bezpečnost provozu na pozemních komunikacích a drahách, neobtěžovaly nepřiměřeně okolí hlukem anebo světlem a nezasahovaly do korunového a kořenového prostoru stromů.

(2) Stavby pro reklamu a reklamní zařízení s plochou panelu nad 4 m2 lze v památkových rezervacích a památkových zónách umístit pouze za podmínek § 32 odst. 1. Omezení se nevztahuje na stavby a zařízení umístěné na dočasných ohrazeních staveniště.

**) § 1 odst. 2 zákona č. 40/1995 Sb., o regulaci reklamy a o změně a doplnění některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů.*

(3) Stavby pro reklamu nebo reklamní zařízení, které společně vytvářejí jeden celek nebo mohou být jako jeden celek vnímány, se pro účely § 31 až 36 považují za jedinou stavbu pro reklamu nebo reklamní zařízení.

(4) Plochou panelu se pro účely § 31 až 36 rozumí plocha panelu, popřípadě jiná plocha nebo více ploch sloužící k zobrazení reklamy nebo informace; vícestranné panely se započítávají pouze jednou.

§ 32
Samostatně stojící stavby pro reklamu a reklamní zařízení

(1) Samostatně stojící stavby pro reklamu a samostatně stojící reklamní zařízení s plochou panelu větší než 4 m2 lze v památkových rezervacích a památkových zónách*) umístit pouze

a) jako plakátovací sloupy ve veřejném prostranství, jejichž plakátovací plocha má maximální výšku 2,6 m a půdorysný průmět s průměrem nejvýše 1 m,

b) jsou-li určeny ke zprostředkování informace, která nemá reklamní povahu *), nebo

c) označují-li konkrétní provozovnu nebo budovu instituce; tyto musí být umístěny na pozemku stavby, kterou označují, nebo v její bezprostřední blízkosti.

**) Zákon č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů.*

**) § 1 odst. 2 zákona č. 40/1995 Sb., o regulaci reklamy a o změně a doplnění některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů.*

(2) Nestanoví-li regulační plán nebo územní plán, který obsahuje prvky regulačního plánu, v souladu s § 47 odst. 2 jinak, musí být vzájemný odstup mezi jednotlivými samostatně stojícími stavbami pro reklamu nebo samostatně stojícími reklamními zařízeními s plochou panelu větší než 4 m2 v metrech roven nejméně trojnásobku plochy panelu větší z těchto staveb nebo zařízení v metrech čtverečních, ne však méně než 100 m, vždy po jedné straně pozemní komunikace. Ustanovení se nevztahuje na stavby a zařízení, jsou-li určeny ke zprostředkování informace, která nemá reklamní povahu*), nebo označují-li konkrétní provozovnu nebo budovu instituce; tyto musí být umístěny na pozemku stavby,

kterou označují, nebo v její bezprostřední blízkosti.

**) § 1 odst. 2 zákona č. 40/1995 Sb., o regulaci reklamy a o změně a doplnění některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů.*

(3) V parcích, lesích*), přírodních parcích, zvláště chráněných územích a jejich ochranných pásmech*), významných krajinných prvcích, stromořadích, na mostech přes vodní toky a v pěších cestách nelze umístit samostatně stojící stavby pro reklamu a reklamní zařízení, vyjma zařízení s plochou panelu menší než 4 m2 určených ke zprostředkování informace, která nemá reklamní povahu*), nebo zařízení, která označují konkrétní provozovnu nebo budovu instituce; tyto musí být umístěny na pozemku stavby, kterou označují, nebo v její bezprostřední blízkosti. Ve vodních plochách a tocích a výsadbových prostorech pro stromy nelze umístit samostatně stojící stavby pro reklamu a reklamní zařízení.

**) § 2 písm. a) zákona č. 289/1995 Sb., o lesích, ve znění pozdějších předpisů.*

**) Například vyhláška č. 410/2005 Sb., o hygienických požadavcích na prostory a provoz zařízení a provozoven pro výchovu a vzdělávání dětí a mladistvých, ve znění pozdějších předpisů; nařízení vlády č. 66/1971 Sb., o památkové rezervaci v hlavním městě Praze.*

**) § 1 odst. 2 zákona č. 40/1995 Sb., o regulaci reklamy a o změně a doplnění některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů.*

(4) Samostatně stojící stavby pro reklamu a reklamní zařízení se v souladu s § 9 odst. 2 ve veřejném prostranství umisťují tak, aby nepřiměřeně neomezovaly pěší pohyb a aby byl zachován průchozí prostor o čisté šířce nejméně 1,5 m.

(5) Samostatně stojící stavby pro reklamu a reklamní zařízení v průtočném záplavovém území musí umožnit průchod povodňových průtoků včetně povodní unášených předmětů a plavenin.

§ 33
Stavby pro reklamu a reklamní zařízení umístěné nad rovinou střechy

Nestanoví-li regulační plán nebo územní plán, který obsahuje prvky regulačního plánu, v souladu s § 47 odst. 2 jinak, stavby pro reklamu a reklamní zařízení umístěné nad rovinou střechy

a) musí být složené pouze z písmen, číslic a log, nejedná-li se o stavby nebo zařízení určené ke zprostředkování informace, která nemá reklamní povahu*);

b) nesmí být vyšší než 2 m a u šikmých střech s úhlem větším než 30° nesmí přesáhnout hlavní hřeben střechy,

c) smí sloužit výhradně k označení konkrétní provozovny nebo budovy instituce, nejedná-li se o stavby nebo zařízení určené ke zprostředkování informace, která nemá reklamní povahu*).

**) § 1 odst. 2 zákona č. 40/1995 Sb., o regulaci reklamy a o změně a doplnění některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů.*

§ 34
Stavby pro reklamu a reklamní zařízení umístěné kolmo k fasádě

(1) Nestanoví-li regulační plán nebo územní plán, který obsahuje prvky regulačního plánu, v souladu s § 47 odst. 2 jinak, reklamní zařízení umístěné kolmo k fasádě nesmí vystupovat více než 0,8 m před fasádu a nesmí přesáhnout plochu panelu 6,5 m2.

(2) Nestanoví-li regulační plán nebo územní plán, který obsahuje prvky regulačního plánu, v souladu s § 47 odst. 2 jinak, stavby pro reklamu kolmo k fasádě nelze umístit.

§ 35
Stavby pro reklamu a reklamní zařízení umístěné na fasádě a předsazené před fasádou

(1) Nestanoví-li regulační plán nebo územní plán, který obsahuje prvky regulačního plánu, v souladu s § 47 odst. 2 jinak, stavby pro reklamu a reklamní zařízení umístěné na fasádě a předsazené před fasádou

a) musí být mimo parter staveb s vývěsními štíty složené pouze z písmen, číslic a log,

b) nesmí být vyšší než 2 m, mají-li převažující horizontální rozměr, a širší než 1,5 m, mají-li převažující vertikální rozměr.

(2) Odstavec 1 se nevztahuje na stavby pro reklamu a reklamní zařízení, pokud jsou součástí architektonického řešení stavby, pokud jsou umístěny na slepých štítových stěnách a slepých fasádách nebo pokud jsou určené ke zprostředkování informace, která nemá reklamní povahu*).

**) § 1 odst. 2 zákona č. 40/1995 Sb., o regulaci reklamy a o změně a doplnění některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů.*

(3) Stavby pro reklamu a reklamní zařízení umístěné na slepých štítových stěnách a slepých fasádách nesmí přesáhnout jejich obrys.

§ 36
Stavby pro reklamu a reklamní zařízení na oplocení, opěrných zdech a zábradlí

(1) Reklamní zařízení umístěné na oplocení s výjimkou dočasných ohrazení staveniště nesmí mít plochu panelu větší než 4 m2 a smí sloužit výhradně k označení konkrétní provozovny nebo budovy instituce.

(2) Reklamní zařízení umístěné na opěrných zdech nesmí mít plochu panelu větší než 6 m2.

(3) Stavby pro reklamu nelze umístit na oplocení a opěrných zdech s výjimkou dočasných ohrazení staveniště.

(4) Stavby pro reklamu umístěné na dočasných ohrazení staveniště a reklamní zařízení umístěné na oplocení a opěrných zdech nesmí přesahovat jejich výšku o více než 0,3 m.

(5) Stavby pro reklamu a reklamní zařízení nelze umístit na zábradlí ve veřejném prostranství.

ČÁST ČTVRTÁ
TECHNICKÉ POŽADAVKY NA STAVBY

§ 37
Osvětlení, proslunění, stínění

(1) Technické požadavky na stavby podle prováděcího právního předpisu podle § 152 odst. 1 stavebního zákona se v rozsahu požadavků na denní osvětlení a stínění použijí s tím, že:

a) požadavky na denní osvětlení obytných místností, případně prostor, a pobytových místností, případně prostor, ve stavbách ubytovacího zařízení se nepoužijí na stavby v zástavbě s polouzavřenou stavební čarou stanovenou v územně plánovací dokumentaci nebo územní studii a v zástavbě s uzavřenou stavební čarou; v takovém případě musí být součet ploch okenních otvorů, kterými se osvětlují obytné a pobytové místnosti, nejméně 1/10 podlahové plochy místnosti (plocha okenních otvorů se stanovuje ze skladebných rozměrů oken),

b) požadavky na denní osvětlení pro pobytové místnosti, případně prostory, neuvedené v písm. a) se nepoužijí na stavby ve stavebních prolukách, jedná-li se o stavbu, jejíž parametry odpovídají úplné souvislé zástavbě stejné výškové úrovně a stejného půdorysného rozsahu; tím nejsou dotčeny požadavky jiného právního předpisu,

c) požadavky na denní osvětlení v obytných prostorech a pobytových místnostech, případně prostor, ve stavbách ubytovacího zařízení, které jsou navrhovanou stavbou ovlivněny, se nepoužijí v případě povolování staveb v zástavbě s polouzavřenou stavební čarou stanovenou v územně plánovací dokumentaci nebo územní studii a v zástavbě s uzavřenou stavební čarou,

(2) Technické požadavky na stavby podle prováděcího právního předpisu podle § 152 odst. 1 stavebního zákona se v rozsahu požadavků na proslunění nepoužijí, a to ani pro stávající stavby ovlivněné navrhovanou stavbou.

§ 38
Ochrana před povodněmi a vydatnými srážkami

(1) Technické požadavky na stavby podle prováděcího právního předpisu podle § 152 odst. 1 stavebního zákona se v rozsahu požadavků na ochranu před povodněmi a vydatnými srážkami nepoužijí. To neplatí pro zvláštní požadavky na stavbu na ochranu před povodněmi podle části páté prováděcího právního předpisu podle § 152 odst. 1 stavebního zákona.

(2) V záplavových územích, vyjma jejich zcela chráněných částí, musí být:

a) konstrukce staveb pod úrovní hladiny záplavy navrženy tak, aby odolávaly účinkům vody při povodni a umožňovaly plynulé obtékání;

b) stavby odolné proti odplavení, vyplavání a překlopení;

c) technické vybavení staveb navrženo a provedeno se zvýšenou odolností proti možným účinkům vod při povodni;

d) navrženo zařízení pro jednoduché odčerpávání vody z budov, pokud stavebně technické řešení staveb neumožňuje gravitační odtok vody z nejnižšího podlaží.

(3) V záplavových územích, vyjma jejich zcela chráněných částí, musí být nejméně 1 m nad hladinou záplavy umístěny:

a) úroveň podlahy obytných místností,

b) hlavní rozvaděče elektřiny, zařízení kotelen na vytápění budov a náhradní zdroje elektrické energie,

c) technické místnosti elektronických komunikací,

d) strojovny výtahů budov pro bydlení a občanské infrastruktury,

e) strojovny vzduchotechnických zařízení.

(4) V záplavovém území a tam, kde je třeba území či stavby chránit proti zpětnému vzdutí v kanalizaci pro veřejnou potřebu při povodni nebo při vydatných srážkách, musí být kanalizační přípojky, popřípadě vnitřní kanalizace vybaveny zařízením proti zpětnému toku nebo uzávěrem.

(5) Nádrže na látky, které mohou ohrozit nezávadnost vod, a které jsou umístěné pod hladinou záplavy, je nutné zajistit proti úniku látek a musí být odolné proti účinkům vody.

§ 39
Hygienické zařízení, šatna

Technické požadavky na stavby podle prováděcího právního předpisu podle § 152 odst. 1 stavebního zákona se v rozsahu požadavků na hygienická zařízení a šatny použijí s tím, že:

a) na provozovny stravovacích služeb pro veřejnost, a části ubytovacího zařízení, kde jsou poskytovány stravovací služby, se nepoužije výpočet potřebného počtu hygienických zařízení podle prováděcího právního předpisu podle § 152 odst. 1 stavebního zákona, a namísto toho musí být zřízena alespoň jedna samostatná místnost se záchodovou mísou s předsíní a umyvadlem; ta může sloužit i jako bezbariérová záchodová kabina,

b) je-li podle prováděcího právního předpisu podle § 152 odst. 1 stavebního zákona zapotřebí vybavení záchodů v souhrnu nejvýše čtyřmi záchodovými mísami, pisoárovými stáními a mušlemi, postačí, pokud budou zřízeny společně pro muže i ženy; v takovém případě mohou být záchody vybaveny namísto pisoárových stání nebo mušlí pouze záchodovými mísami a mohou sloužit i jako bezbariérová záchodová kabina,

c) stavby pro obchod s prodejní plochou větší než 1 000 m2 musí být vybaveny záchodem pro užívání veřejnosti.

§ 40
Výtah a zdvihací plošina

Technické požadavky na stavby podle prováděcího právního předpisu podle § 152 odst. 1 stavebního zákona se v rozsahu požadavků na výtah a zdvihací plošinu použijí s tím, že u změn dokončených staveb se výtahy nemusí zřizovat ani existující výtahy prodlužovat, pokud vstupy do nových bytů nejsou umístěny více než o jedno podlaží výše oproti stávající úrovni.

§ 41
Výšky

Technické požadavky na stavby podle prováděcího právního předpisu podle § 152 odst. 1 stavebního zákona se v rozsahu požadavků na výšky použijí s tím, že

a) světlou výšku obytné místnosti nebo pobytové místnosti stavby pro bydlení je možné snížit na 2 400 mm, pokud je v bytě alespoň jedna obytná místnost s obytným prostorem o světlé výšce alespoň 2 500 mm,

b) podjezdná výška v prostoru garáže se řídí tímto nařízením.

§ 42
Garáž

(1) Technické požadavky na stavby podle prováděcího právního předpisu podle § 152 odst. 1 stavebního zákona se v rozsahu požadavků na garáž nepoužijí.

(2) Podchodná výška prostorů garáží musí být nejméně o 0,2 m větší, než je výška nejvyššího

předpokládaného vozidla, nejméně však 2,2 m. Podél zadní stěny vázaných kolmých nebo vázaných šikmých stání je do hloubky 0,7 m umožněno snížení podchodné výšky na 1,8 m. Za podchodnou výšku se považuje volná výška vnitřního prostoru stavby mezi jeho podlahou a stropem, do které nezasahují žádné části ani vybavení stavby.

(3) Základní rozměry jednotlivých stání musí být při kolmém a šikmém řazení 2,5 × 5 m a při podélném řazení 2 × 5,75 m; základní rozměry mohou být přiměřeně upraveny podle velikosti předpokládaných vozidel, polohy jednotlivých stání a stavebně-technických parametrů garáže.

(4) Parametry vnitřní komunikace musí umožnit průjezd a zajíždění předpokládaných vozidel na jednotlivá kolmá a šikmá stání jízdou vpřed obloukem s maximálně jedním nadjetím.

§ 43
Servis a opravna motorových vozidel, čerpací stanice pohonných hmot

(1) Technické požadavky na stavby podle prováděcího právního předpisu podle § 152 odst. 1 stavebního zákona se v rozsahu požadavků na servis a opravnu motorových vozidel a čerpací stanice pohonných hmot nepoužijí.

(2) Venkovní plochy čerpacích stanic pohonných hmot, servisů a opraven motorových vozidel, kde dochází ke skladování ropných látek a k jejich manipulaci, musí být nepropustné pro ropné látky a musí být vyspádovány do záchytných jímek s trvale obslužným zařízením pro záchyt nebezpečných látek se spodním odtokem do kanalizace.

(3) Větrání čerpací stanice, servisu a opravny motorových vozidel musí zajistit, aby koncentrace škodlivých látek v ovzduší nepřekročila hodnoty podle prováděcího právního předpisu podle § 152 odst. 1 stavebního zákona.

§ 44
Studna

Technické požadavky na stavby podle prováděcího právního předpisu podle § 152 odst. 1 stavebního zákona se v rozsahu požadavků na studnu použijí s tím, že umístění studny se řídí tímto nařízením.

§ 45
Vegetační souvrství

Části střech budov se sklonem nepřevyšujícím úhel 20° a o ploše větší než 20 m^2 se zpravidla vybavují vegetačním souvrstvím o tloušťce nejméně 8 cm. Ustanovení se neuplatní pro ty části střech, které mají jiné vhodné a účelné využití.

ČÁST PÁTÁ
SPOLEČNÁ, PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

§ 46
Požadavky na stavby velkých sídel

Ustanovení prováděcího právního předpisu podle § 152 odst. 1 stavebního zákona vztahující se k velkým sídlům se nepoužijí; tím není dotčena možnost povolit výjimku, kterou pro velká sídla za podmínek stanovených v § 138 odst. 1 stavebního zákona zakotvuje prováděcí právní předpis podle § 152 odst. 1 stavebního zákona.

§ 47
Výjimky

(1) Za podmínek stanovených v § 138 odst. 1 stavebního zákona a v souladu s tímto nařízením lze povolit výjimku z ustanovení § 7, § 9 odst. 3, ~~a~~ 4 a 5, § 11 odst. 2, § 12 odst. 1, § 17 odst. 1, § 21 odst. 1, § 22 odst. 2 až 4 a § 25 odst. 1.

(2) Za podmínek stanovených v § 138 odst. 2 stavebního zákona a v souladu s tímto nařízením lze v regulačním plánu nebo v územním plánu, který obsahuje prvky regulačního plánu, stanovit požadavky na vymezování pozemků a požadavky na umisťování staveb odchylně od ustanovení § 8 odst. 4, § 15 odst. 4, § 17 odst. 1, [OSP: § 20 odst. 2 až 4], § 22 odst. 2, § 26 odst. 8, § 32 odst. 2, § 33, § 34 odst. 1 a 2 a § 35 odst. 1.

§ 48
Účinnost

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. července 2024.

PŘÍLOHA Č. 1 - SPECIFICKÉ HODNOTY

1. Stromy a inženýrské sítě

K ustanovení § 8 odst. 4; § 12 odst. 2 a 4

Minimální vzdálenosti podzemních sítí od paty kmene stromu

Vodovod

— 2,5m bez omezení

— 1,0 m s použitím technických opatření při výstavbě nového vodovodu

— 0,75 m při obnově vodovodu s použitím technických opatření

Kanalizace

— 2,5 m bez omezení

— 1,5 m, je-li stoka do průměru 500 mm včetně

— 1,0 m pro přípojky s použitím technických opatření

— u kanalizačních stok umístěných hlouběji než 6 m je přípustná výsadba stromů a stromořadí v ochranném pásmu za předpokladu použití taxonů stromů vhodných pro výsadbu v ochranných pásmech sítí technické infrastruktury.

V ochranných pásmech vodovodů a kanalizací pro veřejnou potřebu, které jsou uloženy do hloubky menší nebo rovna než 6 m je výsadba stromů a stromořadí možná za podmínky ochrany uložené sítě vhodným technickým opatřením (vertikální či horizontální kořenová bariéra).

Plynovod

— 1 m u nízkotlakých a středotlakých plynovodů a plynovodních přípojek v zastavěném území

— 4 m u ostatních plynovodů a plynovodních přípojek na obě strany od půdorysu

Do 22 kV včetně

— 1,0 m

— 0,5 m s použitím technických opatření

110 kV

— 1,5 m

— 1,0 m s použitím technických opatření

Teplovod

— 2,5 m

Veřejné osvětlení (kabely)

— 1,0 m

— 0,5 m s použitím technických opatření

Elektronické komunikace

— 1,0 m

— 0,5 m s použitím technických opatření

Kolektor

— 3,0 m pro kolektory s nadložím menším než 5 m

— 1,5 m pro kolektory s nadložím menším než 5 m a s použitím technických opatření Vzdálenosti se vztahují jak na hlavní trasy, tak na jednotlivé přípojky.

V případech, kdy se sítě ukládají dříve než plánovaný strom, nebo když se vysazuje strom v blízkosti existující sítě, se za technická opatření považuje

a) pokládka sítí do chráničeк,

b) uložení svislé či vertikální kořenové bariéry zajišťující ochranu dotčené sítě

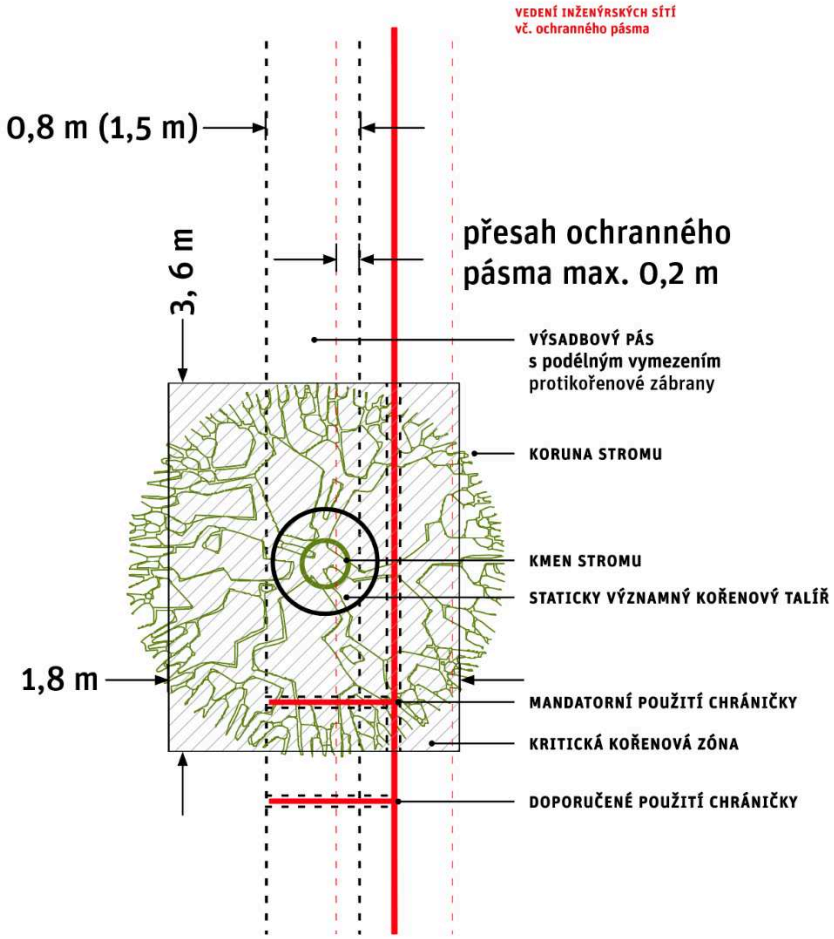
V případech, kdy se sítě ukládají v blízkosti stojícího stromu, se za technická opatření považuje

a) provlečení v chráničce (podvrtání),

b) ruční výkop nebo výkop s použitím nedestruktivní výkopové metody; ošetření kořenů a zpětný zásyp kořenového prostoru.

[příloha 1 / obr. 1] Stromy a inženýrské sítě: výsadbový pás, kritická kořenová zóna, staticky významný kořenový talíř, použití chráničeк

..

Popisek obrázku: základní zóny ochrany stromů ve výsadbovém pásu

Prokořenitelný prostor představuje prostorové vymezení výsadbového pásu, které obvykle přesahuje pod konstrukční vrstvy sousedních ploch včetně vozovek a jeho prokořenitelnost je zajištěna vhodnou technologií jeho přípravy. Plocha vsaku dešťové vody v rámci HDV se v případech, kdy je strom v pochozí ploše, řeší zvětšeným propustným krytem zpevněné plochy nebo jiným technickým opatřením.

Kritická kořenová zóna je oblast hlavního prokořenění s výskytem velkých staticky významných kořenů. Za kritickou kořenovou zónu se považuje obdélníková plocha o šířce (kolmo k ose ulice) 1,8 a délce (ve směru osy ulice) 3,6 m.

Staticky významný kořenový talíř je kruhový prostor okolo kmene dospělého stromu, jehož mechanické poškození může vést k bezprostřednímu statickému selhání stromu. Poloměr staticky významného kořenového talíře se rovná 1,5násobku průměru kmene na styku s půdou min. však 0,5 m od kmene. Staticky významný kořenový talíř zajišťuje statickou stabilitu stromu a nejsou v něm přípustné žádné zemní práce (výkopy), které by mohly destabilizovat strom nebo

poškodit jeho kořeny a kořenové náběhy, nesmí se zde umisťovat žádné stavby, vč. základových patek ochranných prvků stromu, základy svislého dopravního značení a uložení obrubníků stromové mísy. Ukládání vedení technického vybavení do staticky významného kořenového talíře je možné pouze v chráničce, umožňující její opravu bez nutnosti otevřeného výkopu, v prostoru se nesmí ukládat svislé protikořenové bariéry, omezující jeho rozvoj.

2. Odstupový úhel

K ustanovení § 21 odst. 1

Odstupový úhel je splněn, pokud žádná překážka nezasahuje do volného prostoru, vymezeného nad vertikálním úhlem 45° a v půdorysné výseči (horizontálním úhlu) alespoň 45°, počítáno od kontrolního bodu v posuzovaném okně. Horizontální úhel se započítává nejméně 25° od fasády a nelze jej sčítat z částí. Za překážku se považuje budova nebo její část, opěrná nebo jiná zeď či okolní terén.

Pro posouzení odstupového úhlu se použije kontrolní bod ve středu okna v úrovni fasády ve výšce parapetu nebo ve výšce 1 m nad úrovní podlahy příslušné místnosti. Je-li v příslušné místnosti více než jedno okno, posuzuje se to, které je dle rozměrů rozhodující pro kontakt s okolím.

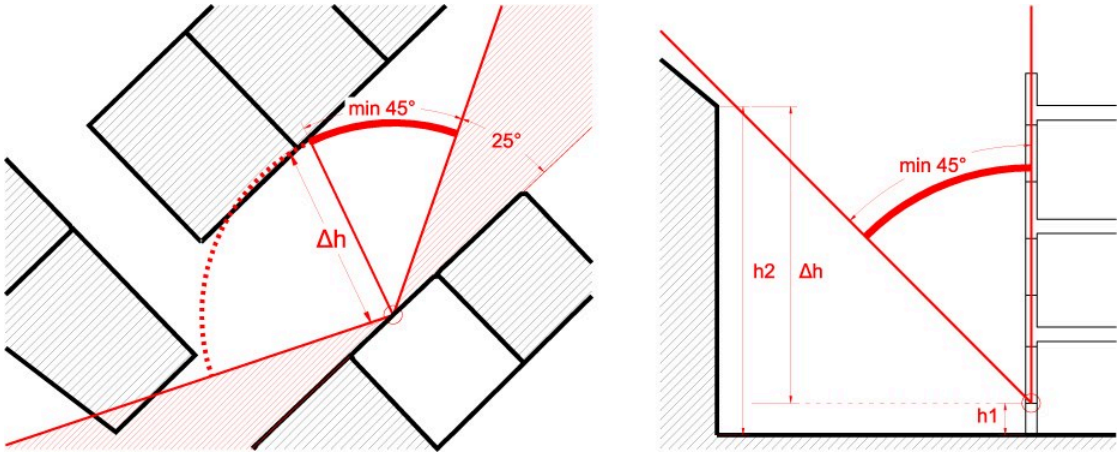
Splnění odstupového úhlu lze prokázat za pomoci diagramu odstupového úhlu (obrázek 3). Diagram se užívá následujícím způsobem (podle příkladu na obrázku 2):

a) Situace vynesená na průsvitce a v odpovídajícím měřítku se položí na diagram uvedený na obrázku 3 způsobem, při kterém se v posuzované situaci ztotožní kontrolní bod posuzované místnosti s bodem označeným „okno“ a rovina fasády v bezprostřední blízkosti okna se ztotožní s úsečkou označenou „rovina fasády“. Diagram není závislý na orientaci ke světovým stranám.

b) Do diagramu se zanese segment kružnice se středem v bodě označeném „okno“ a poloměrem odpovídajícím rozdílu výšky bodu posuzovaného okna a výšky potenciální překážky.

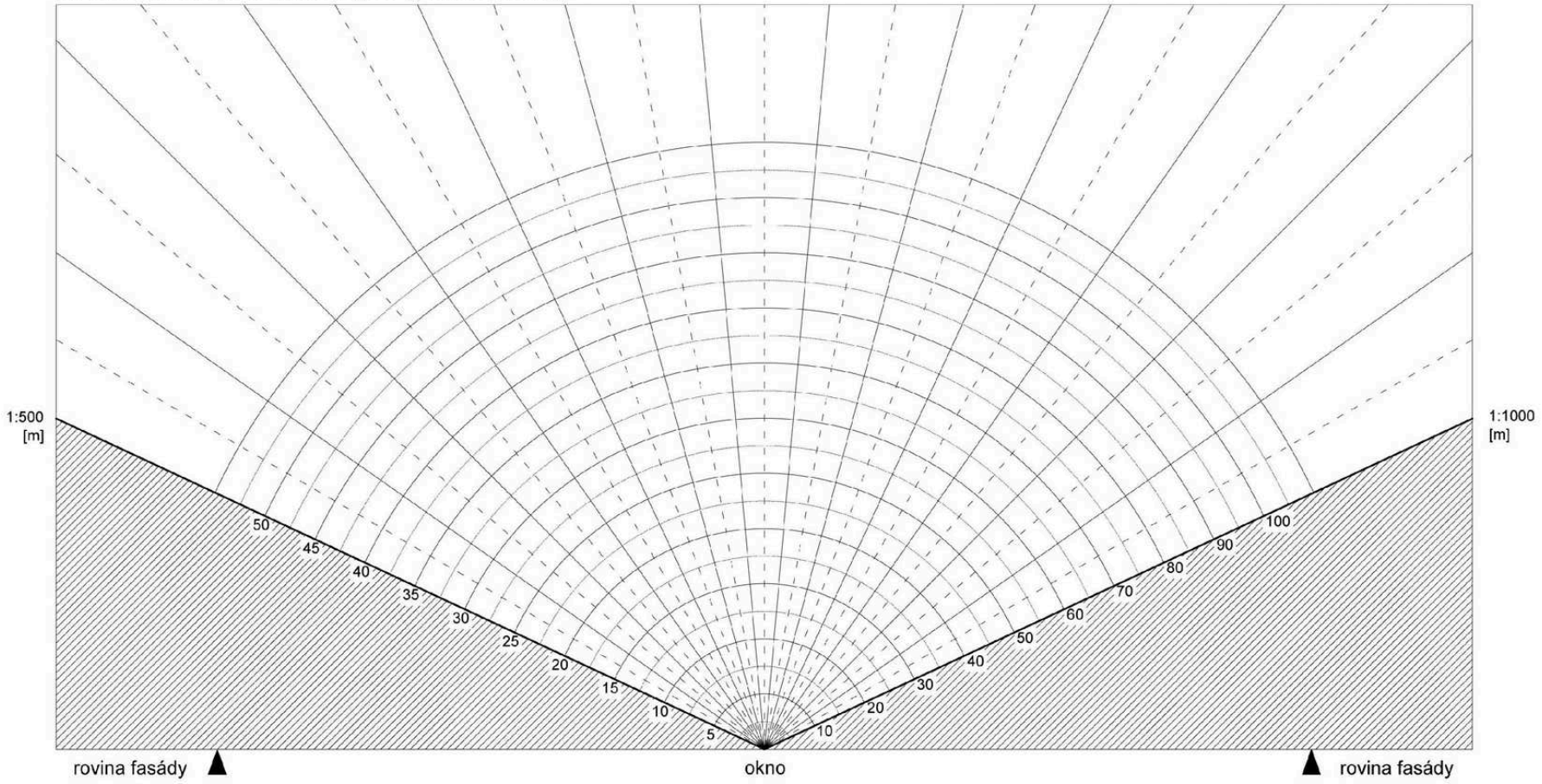
c) Odstupový úhel se stanoví mezi počátkem segmentu (tlustá čára vymezující šrafovanou oblast nezapočitatelného úhlu 25 ° od fasády) a průnikem segmentu s překážkou, případně mezi dvěma průniky. Pokud některá část překážky blíže posuzovanému oknu zasahuje do odstupového úhlu, je tento třeba redukovat o odpovídající úhel (viz ilustrace).

d) Odstupový úhel je splněn tehdy, rovná-li se horizontální úhel minimálně 45°. Segmenty nelze sčítat.

[příloha 1 / obr. 2] Příklad prokázání odstupového úhlu na situaci stavby

Úhlová stupnice je po 10° (plné čáry) / 5° (přerušované čáry)

[příloha 1 / obr. 3] Diagram odstupového úhlu

3. Nejmenší vzdálenost studny individuálního zásobování pitnou vodou od zdrojů možného znečištění

K ustanovení § 28 odst. 5

Tabulka 1: Nejmenší vzdálenost studny individuálního zásobování pitnou vodou od zdrojů možného znečištění

Zdroj možného znečištění	Málo propustné prostředí	Propustné prostředí
Žumpy, malé čistírny, kanalizační přípojky	5 m	12 m
Nádrže tekutých paliv pro individuální vytápění umístěné v obytné budově nebo samostatné pomocné budově	7 m	20 m
Chlévy, močůvkové jímky a hnojiště při drobném ustájení jednotlivých kusů hospodářských zvířat	10 m	25 m
Individuální umývací plochy motorových vozidel a od nich vedoucí odtokové potrubí a strouhy	15 m	40 m

PŘÍLOHA Č. 2 – VÁZANÁ A NÁVŠTĚVNICKÁ STÁNÍ

1. Základní počty stání

K ustanovení § 25 odst. 3

Tabulka stanovuje pro jednotlivé účely užívání základní počet stání včetně podílu vázaných a návštěvnických stání pro výpočet podle § 25. Pro jednotlivé účely užívání je stanoven ukazatel základního počtu stání, který je definován hrubou podlažní plochou účelu užívání (v m2) na 1 parkovací stání. Procentem je stanoven podíl vázaných a návštěvnických stání.

Pro vybrané účely užívání se specifickými nároky (uvedené v tabulce pod jednotlivými kategoriemi účelů užívání) se vždy užije příslušná hodnota.

Pro specifické účely užívání dle bodu 12 se základní počet stání stanoví individuálně podle předpokládaného počtu návštěvníků a pracovních míst.

Hrubou podlažní plochou účelu užívání se rozumí součet hrubých podlažních ploch (§ 2 písm. c) všech částí budovy nebo souboru budov pro vybraný účel užívání; nezapočítávají se plochy garáží, sklepů, technických a pomocných prostor a objektů technické infrastruktury.

č.	Účel užívání	Ukazatel základního počtu stání [HPP m2 / 1 stání]	Vázané [%]	Návštěvnické [%]
1	Bydlení	85*	90	10
2a	Obchody jednotlivé v parteru	70	10	90
2b	Služby a drobné provozovny (stravování, restaurace, hospody, řemeslné dílny, opravny, showroomy, výdejny e-shopů apod.) — vybrané účely užívání se specifickými nároky: autoservis	40 20	10 10	90 90
2c	Obchod a služby velkoplošné (supermarkety, obchodní domy, obchodní centra, hypermarkety apod.)	40	10	90
3a	Administrativa s malou návštěvností (běžné administrativní provozy, sídla firem, projekční ateliéry apod.)	50	90	10
3b	Administrativa s velkou návštěvností (veřejné a další instituce, úřady, banky, pojišťovny, pošty apod., zejména vybavenost s přepážkovým provozem)	45	60	40
4a	Ubytování dlouhodobé (ubytovna pro zaměstnance apod.)	120	80	20
4b	Ubytování pro studenty (vysokoškolské koleje apod.)	250	90	10
4c	Ubytování krátkodobé (hotely, penziony apod.)	100	90	10

	— vybrané účely užívání se specifickými nároky:			
	motel	25	90	10
	hostel	180	90	10
4d	Institucionální a sociální péče (domovy pro seniory, domy s pečovatelskou službou, domovy mládeže, azylové domy apod.)	350	35	65
5a	Školství (základní škola, střední škola, učiliště apod.) — vybrané účely užívání se specifickými nároky:	250	30	70
	jesle, mateřská škola	300	80	20
	vysoká škola	100	30	70
5b	Vzdělávání / kongres (školicí zařízení, přednáškové centrum, kongresové centrum apod.)	60	10	90
6	Provozy se shromažďovacími prostory (kino, divadla, koncertní, společenské a taneční sály apod.) —vybrané účely užívání se specifickými nároky:	60	20	80
	kostel, modlitebna	200	5	95
	obřadní síň, krematorium	120	10	90
7	Kulturní instituce (galerie, muzea, knihovny apod.)	120	20	80
8a	Zdravotnická zařízení ambulantní (poliklinika, zdravotní ordinace apod.)	50	30	70
8b	Zdravotnická zařízení lůžková (nemocnice, klinika apod.)	300	50	50
9a	Sportovní centra / bez diváků — provozy s interiérovou hrací plochou (sportovní hala, tělocvična, squash apod.)	100	20	80
9b	Sportovní centra / bez diváků — provozy bez hrací plochy a bazény (wellness, fitness, bowling, plavecký bazén, aquapark apod.)	40	10	90
9c	Venkovní sportoviště / bez diváků** (tenisové kurty, hřiště na volejbal, hřiště na malý fotbal apod.) — vybrané účely užívání se specifickými nároky:	120	10	90
	fotbalové hřiště	400	10	90
10	Výroba	200—800	10	90
11	Skladování	200	30	70
12	Specifické účely užívání			
	— stadion, sportovní a multifunkční hala, koncertní hala apod	x	x	x
	— zoologická zahrada, botanická zahrada	x	x	x
	— výstaviště, zábavní park, volnočasový areál apod.	x	x	x

**nejvýše však 2 stání na jednotku*

***započítává se venkovní plocha s hřišti a sportovišti*

2. Vyhrazená stání

K ustanovení § 25 odst. 3

Vyhrazená stání pro vozidla přepravující osoby těžce pohybově postižené

Tabulka stanovuje minimální počet vyhrazených stání dílčí plochy přepočtem z celkového počtu návštěvnických stání.

počet návštěvnických stání	počet vyhrazených stání
2 až 20	1
21 až 40	2
41 až 60	3
61 až 80	4
81 až 100	5
101 až 150	6
151 až 200	7
201 až 300	8
301 až 400	9
401 až 500	10
501 a více	2 % z celkového počtu návštěvnických stání, přičemž výsledný počet vyhrazených stání se zaokrouhlí na celá stání dolů

Vyhrazená stání pro vozidla osob doprovázející dítě v kočárku

U stavby pro obchod s prodejní plochou větší než 5000 m2 a stavby nemocnice musí být zřízena vyhrazená stání pro vozidla osob doprovázející dítě v kočárku v minimálním počtu 1 % z celkového počtu návštěvnických stání. Výsledný počet vyhrazených stání se zaokrouhlí na celá stání dolů.

3. Rozměry vyhrazených stání

K ustanovení § 25 odst. 5

Vyhrazená stání musí mít šířku nejméně 3500 mm, která zahrnuje manipulační plochu šířky nejméně 1200 mm. Dvě sousedící stání mohou využívat jednu manipulační plochu.

V případech podélného stání při chodníku musí být délka vyhrazeného stání nejméně 7000 mm.

Od vyhrazených stání musí být zajištěn přímý bezbariérový přístup na komunikaci pro chodce a tato stání se zpravidla umisťují nejblíže vůči vchodu a východu ze stavby, pro kterou jsou určena.

Vyhrazené stání smí mít podélný sklon nejvýše v poměru 1:50 (2,0 %) a příčný sklon nejvýše v poměru 1:40 (2,5 %).